

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra románských jazyků

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: Jana Tolarová

Název práce: Le subjonctif en français contemporain et ses équivalents en tchèque

Oponovala: Mgr. Veronika Černíková

1. CÍL PRÁCE:

Autorka diplomové práce si za cíl stanovila osvětlit používání konjunktivu a jeho specifika, zjistit frekvenci jeho používání v současné francouzštině a ukázat možnosti jeho překládání do češtiny. Tento cíl byl z větší části naplněn. Autorce se nicméně nepodařilo zjistit frekvenci používání konjunktivu v současné francouzštině, ale pouze frekvenci jeho výskytu ve dvou analyzovaných románech.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Po obsahové stránce jeví diplomová práce řadu nedostatků. Úvod dostatečně neuvádí do studované problematiky. Ve vlastní stati autorka věnuje zbytečně mnoho prostoru (téměř 50 stran ze 70) uvedení do problematiky tvoření a používání konjunktivu. Téma práce je tak posunuto od použití konjunktivu v současné francouzštině k tvorbě a použití konjunktivu všeobecně. Teoretická část nabízí shrnutí použití konjunktivu, jak nám jej nabízejí více či méně staré gramatiky, nikterak se nevěnuje jeho reálnému použití v současné francouzštině. Praktická část je následně věnována rozboru dvou literárních děl, první je použito pro analýzu použití konjunktivu ve francouzské současné literatuře a pro možnosti jeho překládky do českého jazyka, druhé pro studium případů, kdy byla česká věta do francouzštiny přeložena pomocí konjunktivu. Otázkou zůstává, zda je možné analýzu jednoho románu (pro každý z případů) zobecnit do úrovně používání konjunktivu v současné době, potažmo v současném jazyce. Na základě studia dvou románů tak těžko můžeme konstatovat, že konjunktiv imperfekta se v současné francouzštině prakticky nepoužívá (viz s. 54).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Jazykový projev autorky je příjemný. I když není její francouzština bezchybná, její věty jsou dobře stavěné, projev je plynulý a snadno srozumitelný.

Výběr použité literatury je přinejmenším diskutabilní. Téma práce je úzce zaměřeno na konjunktiv v současné francouzštině, čemuž by výběr zdrojů měl být podřízen. Autorka si na jedné straně volí romány vydané či přeložené v posledním desetiletí, na straně druhé pracuje s až třicet let starými gramatikami (Arrivé, Gadet, Galmiche z roku 1986, Chevalier z roku 1994) nebo nepracuje s nejnověji aktualizovanými vydáními gramatik (Grevisse – 14. vydání z roku 2007 bylo roku 2011 nahrazeno aktualizovaným a aktuálně platným 15. vydáním, jehož použití by se vzhledem k tematickému zaměření práce nabízelo). S tím souvisí i aktuálnost příkladů použití, které odkazují mimo jiné na díla Moliéra, Chateaubrianda, Vignyho či Lautréamonta (viz s. 20), kteří rozhodně svým jazykem nespádají do současné francouzštiny. Výběr zdrojů a příkladů opět svědčí o autorčině zaměření na použití konjunktivu „en général“ nikoliv v současné francouzštině.

V praktické části nejsou v textu citace příkladů z analyzovaných románů opatřeny odkazem na číslo strany.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Celkový dojem z práce je rozporuplný. Autorka práci vypracovala velmi pečlivě a systematicky. Jednotlivé kapitoly na sebe velmi logicky navazují. Jednotlivé body problematiky, které autorka nastínila v teoretické části, se systematicky snaží zohlednit a probádat v praktické části. Práce je rovněž psána kvalitní francouzštinou. Na druhou stranu autorka nedokázala teoretickou a praktickou část rozpracovat vyrovnaně (vlastní analýze je věnováno pouze 17 stran). Autorka se navíc odchýlila od tématu a závěry dílčí analýzy dvou románů zobecňuje na rovinu používání konjunktivu v současné francouzštině. Závěry analýzy, které jsou samy o sobě zajímavé, tak ztrácejí hodnotu, protože nemohou vypovídat o celku, jehož jsou zanedbatelnou součástí. Diplomové práci by rozhodně pomohlo, kdyby se spokojila se zjištěním, jak je konjunktiv používán v románu Michela Houellebecqua a v překladu románu Jáchyma Topola a kdyby se této problematice věnovala důkladněji a podrobněji. Autorka nicméně v analytické části dochází k zajímavým zjištěním, hledá důvody pro svá zjištění a nezůstává pouze v rovině popisu, což práci velmi prospívá (viz např. s. 57 a 58).

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři)

1. Vysvětlete pojem „corpus“. Můžeme jej použít ve větě « Dans notre corpus, il s'agit dans la plupart des cas, de la construction *il faut que* », pokud mluvíte konkrétně o románu Michela Houellebecqa?
2. V části 5.7 píšete, že jste analyzovala věty bez kontextového zasazení. Vysvětlete, jak je možné, aby věty, které jsou součástí literárního díla, nebyly kontextově zasazené.
3. Proveďte srovnání použití konjunktivů v analyzovaných románech.

6 NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

dobře

Datum: 22. 5. 2014

Podpis:

